Ao. 1855. — Dingsdag, — No. 22. — 20 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

16 Feb. Van den slaaf *Alexander*, geboren in 1831, zoon van *Tina*, toebehoorende voor den vrijdom aan den boedel A. F. Black.

» » Van het slavenkind *Sophia*, geboren in 1853, dochter van *Frederika*, toebehoorende aan plantaadje *Groot Cuijlenburg*, divisie *boven Cottica*.

» » Van het slavenkind *Venus*, geboren in 1848, dochter van *Solitude*, toebehoorende aan den boedel M. R. Herbert geboren la Traille.

» » Van het slavenkind *Adolf - Gerhard* geboren in 1854, zoon van *Carolina*, toebehoorende aan Charlotte Johanna Grunberg.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.

[2796] Alzoo Rosetta Henrietta Vlijtig, van het Gouvernement vergunning heeft verzocht, om in de plaats van den door haar gevoerd wordende familienaam, voortaan dien van van Sitteren te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezer, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements - Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post - Kantoor.

Op aanstaanden Woensdag den 21sten dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* naar *Europa* te verzenden Brievenpakketten, worden gesloten.

Paramaribo, den 14 Februarij 1855.
De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Ter requisitie van den ondergeteekende zullen op *Dingsdag den 20sten Februarij e. k.*, des morgens ten *negen* ure, door den Vendumeester A. SALOMONS, ten zijnen huize in de *Kromme Elleboog straat*, verkocht worden, de navolgende bij arrest van het Geregtshof dd. 12 / 20 December 1854 verbeurd verklaarde Goederen, welke alhier aangebragt zijn per de Noord-Amerikaansche brik *Niger* (sedert afgekeurd), te weten:

Drie groote **SPIEGELS** met houten lijsten,

vier kleine **SPIEGELS** met houten lijsten,

tien **SCHILDERIJEN**,

een en zestig losse gekleurde **PLATEN**,

alles ongemerkt. — De opgemelde Goederen zijn dagelijks ten huize van voormelden Vendumeester te bezigtigen.

Paramaribo, den 15 Februarij 1855.
De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Benoodigd voor 's Gouvernements dienst.

Diverse **KLEEDINGSTUKKEN** en **SNUISTERIJEN** voor de Indianen te *Nickerie*, waarvan de monsters ter Administratie van Financien moeten bezorgd worden.

De bus der inschrijvings - billetten ter Gouvernements - Secretarie, alwaar eene specifike lijst is aangeplakt, zal geligt worden op Zaturdag den 24 dezer maand, des voormiddags ten *elf* ure.

Paramaribo, den 19 Februarij 1855.
De Administrateur van Financien,
A. de MAN.

De Koloniale Ontvanger en Betaalmeester herinnert ten overvloede belanghebbenden aan de voldoening, vóór het einde dezer maand, van de navolgende belastingen, te weten:

LANDTAXEN of *AKKERGELDEN.*
BRUGGEN en *WEGENGELDEN.*
ERFPACHT, en
PAARDENGELD.

Paramaribo, den 16 Februarij 1855.
A. WILDEBOER.

(2594) Over drie maanden, den bepaal den dag nader bekend te maken, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, publiek doen verkoopen: Den blooten grond **DE DAGERAAD**, gelegen in de divisie *boven Commewijne*, tusschen de plant. *Hazard* in de *Casiwinica kreek*, aankomende den boedel J. F. Halfhide.

Paramaribo, den 19 Februarij 1855.
De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

Benoodigd voor de Gouvernements plantage *Catharina Sophia*:

DIVERSE ARTIKELEN.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie, alwaar eene specifike lijst is aangeplakt, zal geligt worden op **HEDEN MIDDAG** ten 12 ure.

De Beheerder der opgemelde plantage,
Wm. HUMPHREIJS.

(2802) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 2den Maart 1855, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het **ERF** met al de daaropstaande **GEBOUWEN**, gelegen aan de *Heeren en Noorderkerk straten*, bekend onder La. A No. 60 *a*, *b* en *c*, aankomende M. E. Geerke.

Paramaribo, den 19 Februarij 1855.
SIMON ABENDANON Sz.

SEQUESTERS

der Plantaadje *Sarah*, bieden bij inschrijving, tegen CONTANTE BETALING, te koop aan:

45 BALEN schoone **KATOEN**,

liggende in 's lands waag.

De inschrijvings - billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof aangenomen en geopend worden op Woensdag, den 21n. dezer, des morgens ten 9 ure, ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd wordende, zal de **KATOEN**, onmiddellijk na de toewijzing, in ontvang moeten genomen worden. (2593)

Paramaribo, den 19 Februarij 1855.

Nieuwstijdingen.

Paramaribo, *den* 19 *Februarij* 1855.

Heden is 's Konings geboortedag plegtig gevierd geworden. Des morgens, omstreeks 6 uur, wapperden de vlaggen van de publieke en onderscheidene particuliere gebouwen en van de ter reede liggende schepen. Te *zeven* uur is er op het Gouvernementsplein groote parade van de schutterij en het garnizoen gehouden. — Te 10 uur heeft Z. Exc. de Gouverneur publieke audientie verleend. Het feest werd met een luisterrijk bal ten Gouvernementshuize besloten.

19 FEBRUARIJ.

(Tollens *nagezongen.*)

Wie Surinames grond bewoont,
Hij zij dan wie hij zij,
Zich trouw aan wet en orde toont,
Verheff' den zang als wij;
Hij stemm' met Nederlandschen zin
En onbeklemde borst
Met ons deez' dag den jubel in:
Heil Vaderland en Vorst!

Vereend met 't lieve Nederland,
Klimt ons gebed tot God;
Zoo naauw toch aan elkaâr verwant,
Is één ons beider lot.
De Heer geeft wis der reine beê
Van elken rang of stand;
Een gunstig oor; — Wij smeeken vreê
Voor Vorst en Vaderland.

Wij juichen zamen; eens van zin
Zij uw' en onze leus. —
Hoe verre ook, zij niettemin
Eén doel ons aller keus:
't Bestendig heil van ons en U,
Een liefdevolle borst,
Onz' beste krachten steeds als nu
Voor Vaderland en Vorst.

U klopt ook 't hart, U zwelt ook 't bloed
Bij 't rijzen van deez' toon;
Geen and're klinke ons gemoed
En voor uw hart, zoo schoon.
Vereenigd zij uw dierst belang
Met ons miskenden stand,
Heil Suriname in één zang
Met Vorst en Vaderland.

Behoed, o God! ons Nederland,
Bescherm, bewaak dien grond;
Snoer naauwer steeds den schoonen band
Die ons zoo lang verbond.
Wij smeeken van uw Vaderhand,
Met diep bewogen borst:
Behoud voor 't lieve Vaderland
Voor ons en voor den Vorst.

Bescherm hem, God! bewaar zijn troon,
Zijn plaatsvervanger hier;
's Volks liefde zij zijn beste kroon
En eelste rijks saffier.
Geef Gij hem kracht en wijs beleid,
Schenk zegen door zijn' hand,
Ontzag en klem der Overheid,
Heil Vorst en Vaderland.

Van hier, die wenschen voeden zou
Voor U of ons alleen,
Wij zijn elkander houw en trouw
En blijven altijd één.
Verhoor, o God! verhoor de beê
Uit overvolle borst:
Uw zegen der kolonie meê
Naast Vaderland en Vorst.

Barst los! bezield met heil'ge min
Klimt ons gebed tot God;
Bewaar den Vorst, zijn huisgezin,
En zegen ieders lot.
Doe steeds 't gezang, van wien 't ook zij,
Denzelfden wensch gestand:
Heil Willem III, onz' landvoogdij,
Dit oord en 't Vaderland.

B. † C.

Laatstleden Vrijdag namiddag is ter reede alhier aangekomen de schoener *Ellen*, komende van *Coronie*. Naar wij vernemen, was dat vaartuig den 3den dezer van dat district naar herwaarts vertrokken. — In den nacht van den 4den werd het door een' woedenden storm overvallen, waarbij de zeilen aan flarden gescheurd, alles van het dek weggeslagen, de kluiverboom gebroken en de schoener op de kust geworpen werd. Ondanks alle aangewende pogingen was het vaartuig niet vlot te krijgen. Zoo verliepen er *tien* dagen, waarvan de laatsten zich door gebrek aan water en voedsel vreesselijk deden gevoelen. Een vat maïs, hetwelk een der passagiers had medegenomen, heeft aanvankelijk in de behoefte voorzien. Eindelijk gelukte het, na vele krachtsinspanning, door begunstiging van het hooge springgetij, op den 14den dezer het vaartuig vlot te krijgen, waarna de reis naar herwaarts werd voortgezet.

Eergisteren, is alhier gearriveerd de Noord-Amerikaansche brik *Joseph Fish*, gevoerd door kapt. J. H. Seavey. — Dit schip is, naar men berigt, met eene lading Koffij, van Rio Janeiro naar New-Orleans bestemd; doch uithoofde van gebrek aan provisien en water, ten gevolge eener reis van 50 dagen, in welke men, door stormen en tegenwinden, van de koers is afgeraakt, Braamspunt binnen gezeild, om zich van het noodige te voorzien.

De *South Eastern Gazette* verhaalt de volgende anecdote uit den slag bij Inkermann: Toen het vuur het heetst geworden was, zag men een ponij met twee korven, door den Duitschen bediende van lord Raglan naar het punt brengen, waar zich de opperbevelhebber bevond. Elk officier, dien de man op zijn weg voorbijkwam, verzocht hem terug te keeren, daar het rondom zoo digt kogelen regende en hij waarschijnlijk zijn dood vinden zou. De onverschrokken Duitscher antwoordde slechts: » Mijn heer is niet meer zoo jong als vroeger; het bekomt hem steeds slecht, wanneer hij zijn ontbijt niet gebruikt, en ik kan hem niet laten vasten." De man bereikte lord Raglan midden door den vuurregen en keerde heelhuids terug.

Wat is de hinderpaal, die tot dusver de inneming van Sebastopol onmogelijk gemaakt heeft?

Het is dat de vesting niet aan alle zijden kon worden ingesloten; dat zij onbelemmerden toevoer had, en dat het garnizoen bestendig kon vernieuwd worden met troepen, die aan het te velde staande leger ontleend werden. Het eenige streven der Russen is geweest, de zaken in dien staat te houden, sedert hun door den slag bij Inkerman gebleken was, dat zij niet konden dwingen om het beleg op te heffen. De geallieerden van hunnen kant moesten trachten aan dien staat van zaken een einde te maken.

» Eupatoria is op nieuw door eene divisie Europesche troepen bezet geworden; officieren van de artillerie en genie zijn derwaarts gezonden om er kunstwerken en fortificatiën daar te stellen en het tot eene wapenplaats te maken van even veel belang als Balaklava, die insgelijks het steunpunt voor een operatie-leger kon worden. Dat leger moet er thans aangekomen zijn; het bestaat uit de Egijptische divisie en uit de beste van Omer-pacha, die zelf met het opperbevel daarover belast is.

» Wij zeiden zoo even, dat Eupatoria ten noorden van Sebastopol hetzelfde is als Balaklava bezuiden die vesting. Deze opmerking is genoegzaam om te doen begrijpen, in welken toestand de landing van Omer-pacha het Russische leger brengt, hetwelk thans tusschen twee vuren geraakt. Nu zal een van beide moeten gebeuren:

» of dat het Russisch leger de op Eupatoria steunende troepen tracht te verpletteren, met de zekerheid, om terstond door het Engelsch Fransche leger in den rug aangetast te worden; terwijl de vernieling van dat leger, hetwelk tot ontzet van Sebastopol te velde getrokken is, aan deze vesting alle hoop op eene gelukkige verdediging zou ontnemen;

» of wel dat het Russische leger, ten einde niet in eene zoo ongunstige positie en met zoo slechte kans te moeten slag leveren, van den oever der rivier Belbeck terugtrekt, gelijk het den oever der Tschernaia verlaten heeft; dan zal het zich te Baktschi-Saraï of Simferopol vereenigen en Sebastopol overlaten aan zijn eigen verdedigingsmiddelen en aan de kansen eener bestorming; immers de aftogt van het Russische leger zou dadelijk door de geheele insluiting der vesting gevolgd worden, en dan zou de ontknooping niet lang meer uitblijven.

» Alzoo was een van beiden te wachten: of eene groote en beslissende veldslag in omstandigheden van den gunstigsten aard voor de geallieerden, of de aftogt der Russen zonder gevecht en de bestorming van Sebastopol kort daarna; zoo was de staat der zaken in de Krim op het einde van het afgeloopen jaar. Voorzeker zal het nieuwe jaar voor de geallieerde legers goed begonnen zijn."

Overzigt van de strijdkrachten op den voet van oorlog, der aan den tegenwoordigen oorlog deelnemende mogendheden.

Rusland bezit:

Infanterie	540,000	man
Kavallerie	80,000	»
Artillerie	44,000	»
Genietroepen	12,000	»
Reserven, Garnizoentroepen, ongeregelden, Kozakken, enz.	478,000	»
	1,154,000	man

met 2250 stukken geschut.

De marine bestaat uit 186 schepen (waarvan 54 linieschepen en 48 fregatten) en 350 kanonneerbooten, gewapend met 9000 stukken.

Turkije bezit:

Infanterie	100,800	man
Kavallerie	17,280	»
Artillerie	13,000	»
Genietroepen	1,600	»
Reserven en ongeregelden	325,000	»
	457,680	man

met 360 stukken.

De marine bestaat uit 77 schepen (waarvan 10 linieschepen en 7 fregatten), gewapend met 3000 stukken.

Engeland bezit:

Infanterie	119,000	man
Kavallerie	13,600	»
Artillerie	15,122	»
Genietroepen	2,460	»
Militien, enz.	80,000	»
	230,182	man

met 120 stukken.

Het Engelsche O. I. leger bedraagt 348,000 man, waaronder 31,000 man koninklijke troepen.

De marine bestaat uit 371 schepen (waarvan 94 linieschepen, 92 fregatten), gewapend met 15,234 stukken en 54,354 paardenkracht.

Frankrijk bezit:

Infanterie	382,000	man
Kavallerie	86,000	»
Artillerie	57,000	»
Genietroepen	8,200	»
Andere korpsen (gensd'armen enz.	33,800	»
	567,000	man

met 1182 stukken.

De marine bestaat uit 411 schepen (waarvan 60 linieschepen en 78 fregatten), gewapend met 11,773 stukken en 40,270 paardenkracht.

Oostenrijk bezit:

Infanterie	457,000	man.
Kavallerie	67,000	»
Artillerie	47,000	»
Genietroepen	16,800	»
Andere korpsen	5,200	»
	593,000	man,

met 1140 stukken.

De marine bestaat uit 104 schepen (waarvan 6 fregatten), gewapend met 781 stukken.

Nog mogen hier vermeld worden:

Pruissen bezit:

Infanterie	372,600	man.
Kavallerie	67,600	»
Artillerie	60,100	»
Genietroepen	7,740	»
Andere korpsen, trein enz.	72,700	»
	580,740	man,

met 932 stukken.

De Duitsche bond, zonder Oostenrijk en Pruissen, bezit:

Infanterie	166,000 »
Kavallerie	25,000 »
Artillerie	14,500 »
Genietroepen	2,027 »
Andere korpsen enz.	17,000 »
	224,527 man,
met 500 stukken.	

Geheel Duitschland met Oostenrijk en Pruissen bezit:

Infanterie	995,600 man.
Kavallerie	159,600 »
Artillerie	121,600 »
Genietroepen	26,600 »
Andere korpsen enz.	94,900 »
	1,398,300 man,
met 2572 stukken.	

Vaccinatie en Revaccinatie.

Het thans levende geslacht kan zich moeijelijk een denkbeeld vormen van den schrik en den angst, welke in vroegere dagen opgewekt werden door de tijding, dat zich in de nabuurschap of in het een of ander huisgezin de kinderpokken vertoond hadden. Die schrik en die angst waren evenwel zeer gegrond. Immers, onder alle met koorts verbondene, besmettelijke uitslagziekten, die in onze streken heerschen kunnen, zijn de pokken wel de gevaarlijkste. Want olschoon zij nu en dan van eene zeer goedaardige natuur zijn en de door haar veroorzaakte sterfte in die gevallen betrekkelijk gering wezen kan, zoo kan men toch aannemen, dat van de honderd aangetasten gemiddeld dertig tot drieëndertig sterven; ja men vindt epidemiën van pokken beschreven, in welke zestig tot zeventig van de honderd eene prooi des doods werden. Men heeft berekend, dat, toen de koepok inënting nog niet ingevoerd was, in Europa alleen jaarlijks vier maal honderd duizend menschen aan die ziekte bezweken. En denkt men dan aan het in vele gevallen hevige lijden der aangetasten, aan de akelige naziekten, die dat lijden niet zelden verlengen, nadat reeds de pokken zelve zijn verdwenen, aan het verlies van het gezigt, het gehoor en den reuk die zoo vaak de onherstelbare gevolgen der pokziekten zijn; aan de het aangezigt ontsierende en misvormende groeven en naden, die bij zoo velen als een altoosdurend aandenken van hun lijden nablijven,— dan kan men er zich voorzeker niet over verwonderen, dat men de pokziekte, die geen ouderdom, geen geslacht, geen ligchaamsgestel ontziet, als een der verschrikkelijkste geesels van het menschelijk geslacht beschouwde.

De pokken rigtten hare vreesselijkste verwoestingen vooral in die tijden aan, toen het meeren deel der geneeskundigen nog van oordeel was, dat zij met verhittende, sterk zweetdrijvende middelen moesten worden behandeld, dat de lijder zorgvuldig met dekens en dekbedden moest worden ingebakerd, en dat het zelfs geen kwaad kon den kagchel in het ziekenvertrek te stoken, al was het ook midden in den zomer. Beter werd het, toen men deze onverstandige methode begon te verlaten en de artsten hunne lijders op eene meer natuurlijke wijze begonnen te behandelen. Met dat al bleven de pokken nog altijd eene der gevaarlijkste en in hare gevolgen meest te duchten vijanden van het menschdom.

Eindelijk, in het begin der vorige eeuw, begon de *inenting der kinderpokken* in Europa bekend te worden. Deze was reeds lang in China, in Arabië en in Circassie bekend, en werd door eenen Griekschen arts, Timoni, ook in Constantinopel ingevoerd. De echtgenoot van den Engelschen gezant aldaar, ladij Marij Worthlij Montague, leerde deze operatie daar kennen en aarzelde niet hare eigene kinderen daaraan te onderwerpen. In 1721 in Engeland teruggekeerd, maakte zij hare landgenooten met de inenting der pokken bekend, en het duurde niet lang, of een aantal kinderen uit de aanzienlijkste geslachten, zelfs van de koninklijke familie, werden ingeënt.— De inenting der pokken geschiedde op verschillende wijze; veelal ging men echter daarmede te werk, gelijk thans met de koepok-inënting. Met een lancet of eene naald opende men bij eenen pokzieke eene rijpe pokpuist, bevochtigde de punt met de in die puist bevatte vloeistof, en bragt dat vocht dan door een klein wondje onder de opperhuid van den inenteling. Deze werd nu na verloop van weinige dagen door de pokken aangetast.

Eduard Jenner, arts te Berkeleij in Glocestershire, schijnt reeds in 1780 het denkbeeld opgevat te hebben, dat het mogelijk zou zijn eerst de koepokken van de koe op den mensch en vervolgens van den eenen mensch op den anderen over te planten. Doch het was eerst den 14 Mei, 1796, dat hij voor de eerste maal een achtjarigen jongen inentte uit eene pok op de hand van eene melkmeid, welke onder het melken daarmede besmet was geworden. De inenting gelukte volkomen. Daarop entte hij op den 1n. Julij denzelfden knaap de menschenpokken en . . . zonder gevolg. Hierdoor bevestigd in zijn gevoelen aangaande de mogelijkheid om door de koepok-inenting aan de menschenpokken paal en perk te stellen, zette hij zijne inentingen voort, en maakte eindelijk in 1798 zijne ontdekkingen openlijk bekend. De koepok-inenting aldus aanbevolen, vond wel in den beginne veel tegenstand, maar nog meer bijval, en het duurde niet lang, of zij werd in alle beschaafde landen bekend, beproefd en aangenomen, en in de meeste van staatswege ingevoerd.

Groot zijn de voordeelen, welke de koepok-inenting boven de inenting der menschenpokken aanbiedt, gelijk van zelf spreekt, wanneer men bedenkt, dat de koepokken eene geheel ongevaarlijke ziekte zijn, door welke men desniettemin tegen de zoo gevaarlijke menschenpokken voldoende bewaard wordt. De operatie is onbeduidend, van weinig meer belang dan eenige speldenprikken; de daaropvolgende aandoening der huid, de koepokken namelijk, van geen belang, en slechts dan gedurende korten tijd wat lastig, als er wat veel roos bijkomt, wegens de jeukte, waarmede deze vergezeld gaat; de koorts is altijd matig, in zeer vele gevallen naauwelijks merkbaar; de afloop van de gansche zaak altijd gunstig. En toch beveiligen die koepokken tegen de menschenpokken met al hare verschrikkelijke gevolgen; en het is aan haar toe te schrijven, dat in onzen tijd de epidemiën van pokken veel zeldzamer zijn, zich tot het aantasten van betrekkelijk weinige personen bepalen, en over het algemeen ligt en goedaardig kunnen genoemd worden, terwijl het aantal van door de pokken geschondenen van geene beteekenis is, in vergelijking van vroeger,— om nu niet te spreken van de andere, vaak nog ergere gevolgen der pokziekte, waarvan men thans bijna niet meer verneemt.

Even als echter de inenting der koepokken, ten tijde van hare invoering, te kampen had met menigerlei vooroordeelen, zoo ontbreekt het nog tegenwoordig niet aan tegenwerpingen tegen haar. Eene der voornaamste is, dat door het vaccineren bij de kinderen ongesteldheden te voorschijn geroepen zouden worden, die zij anders niet zouden gekregen hebben, vooral allerlei uitslag van klierachtigen (scrophuleuzen) aard. Maar in de eerste plaats moet ik hier doen opmerken, dat jonge kinderen zeer dikwijls zulk uitslag krijgen, zonder dat zij ingeënt zijn, en dat dus, uit het verschijnen daarvan na de inenting, volstrekt niet kan worden besloten, dat de koepokken daarvan de oorzaak zouden zijn.

Dit schijnt echter waar te zijn, dat bij kinderen, die reeds aanleg tot klierziekte bezitten, en die dus later, toch klierachtig uitslag, kliergezwellen, oogontstekingen enz., zouden gekregen hebben, de klierziekte zich tengevolge der vaccinatie spoediger vertoont en ontwikkelt. Maar wat kwaad? Men ontdekt zoo doende dien aanleg des te eerder, en krijgt aanleiding om daartegen des te vroeger het noodige in het werk te stellen; iets, dat bij de klierziekte van geen gering belang is. En zou men het wel kunnen regtvaardigen, indien men dáárom een kind niet wilde behoeden tegen eene zoo gevaarlijke ziekte, als de pokken zijn, omdat het daardoor van eene weinig levensgevaarlijke ziekte aangetast *zou kunnen* worden, die het, in dit geval later toch krijgen zal? Zou men zulk eene handelwijze wel kunnen verantwoorden?— Het is ook *mogelijk*, dat gezonde kinderen, wanneer zij gevaccineerd worden uit de koepokken van de zoodanigen, die aan de klierziekte lijden dientengevolge zelve klierziekig kunnen worden. Dit geschiedt echter niet zoo dikwijls en zoo gemakkelijk, als men denkt, en is zeer goed te voorkomen, wanneer er slechts gezorgd wordt, dat men niet vaccineert dan uit gezonde kinderen.

In het voorbijgaan moet ik hier nog met een enkel woord een dwaas vooroordeel vermelden: het is dit, dat het afnemen van koepokstof voor het kind, uit hetwelk de vaccinatie wordt verrigt, nadeelig zijn zou. Nog nooit is daarvan eenig het minste nadeel bespeurd, en er *kan* ook niets kwaads uit ontstaan. Het afnemen van die stof staat volkomen gelijk met het openprikken en ontledigen van elk ander etterend puistje.

Een ander vooroordeel mag ik mede hier niet onaangeroerd laten; te weten, dat men alleen in het voorjaar en in den voorzomer zou mogen vaccineren. De vaccinatie kan gedurende elk jaargetijde zonder eenig gevaar bewerkstelligd worden, even als zij ook op elken ouderdom kan worden verrigt.— Voor zuigelingen, mits zij gezond zijn, is de geschiktste leeftijd tusschen de vierde en zesde maand, dus op niet al te teederen ouderdom; doch nog vóór het tanden krijgen.

Eene zwarigheid tegen de vaccinatie, van meer belang dan de voorgaande, is deze, dat de koepokken toch niet geheel tegen de menschenpokken beschutten, dewijl het niet zelden gebeurt, dat menschen, die in hunne jeugd gevaccineerd zijn, toch op lateren leeftijd de pokken krijgen. Maar vooreerst moet men van het aantaal derzulken diegenen aftrekken, die in hunne jeugd *niet behoorlijk* gevaccineerd zijn. Ten tweede ontstaan bij diegenen, die behoorlijk gevaccineerd zijn geworden, zeer zelden ware menschenpokken, maar eene veel ligtere soort daarvan, de zoogenaamde *gewijzigde pokken* of *varioloïden*, waaraan slechts zeldzaam iemand sterft. En wat nu de na de vaccinatie somtijds toch nog verschijnende echte pokken aangaat, alsmede die, welke na eene niet behoorlijk in het werk gestelde vaccinatie kunnen ontstaan, zoo bezit men daartegen een onfeilbaar voorbehoedmiddel in de *herhaling der koepok inënting*, de *revaccinatie*.

Men is namelijk door de waarneming, dat sommige menschen, die in hunne jeugd goed gevaccineerd waren, *op meer gevorderden leeftijd*, meestal omstreeks het 20ste jaar, toch nog door echte pokken aangestast werden, tot het besluit gekomen, dat het beveiligend vermogen der koepokken, hoezeer ook boven allen twijfel verre verheven, toch slechts *tijdelijk* is. En hieruit heeft men de volkomen juiste gevolgtrekking afgeleid, dat men, om stellig tegen de pokken behoed te blijven, de vaccinatie van tijd tot tijd moet *herhalen*. Dientengevolge hebben de artsen dan ook in onzen tijd de revaccinatie ten sterkste aanbevolen en, waar zij konden, bevorderd. En teregt. Want op die wijze is men volkomen zeker nimmer de pokken te zullen krijgen. En wie, die verstandig denkt, zou zulk een onschatbaar voorregt niet tegen een zoo geringen prijs willen koopen? Bij de revaccinatie kan een van beiden plaats hebben: òf er volgt niets op, er ontstaan geene koepokken uit, — en in dat geval bezit men de zekerheid, dat men ook voor de pokbesmetting nog altijd onvatbaar is; — òf er ontstaan wel koepokken, en dan blijkt het daaruit, dat men voor menschenpokken nog vatbaar is, of wederom vatbaar is geworden; en in dit geval mag men zich waarlijk verheugen tot de revaccinatie besloten te hebben.

Wat den tijd der revaccinatie aangaat, zoo doet men wel de koepok-inenting te herhalen, vooreerst vóór het *zevende* levensjaar, vervolgens op den leeftijd van *negen* of *tien* jaren, daarna tusschen het *achttiende* en *twintigste*, en eindelijk later *alle tien* jaren. Bovendien doet men voorzigtig, zich en de zijnen daaraan op nieuw te onderwerpen, wanneer er pokken mogten beginnen te heerschen, tenzij de revaccinatie eerst kort geleden geschied ware.

Zonderling is het, dat de herhaalde inenting der koepokken, niettegenstaande hare ontwijfelbare voordeelen, nog zoo weinig algemeen in praktijk gebragt is. Mogten alle diegenen, die deze regelen lezen, van het nut daarvan doordrongen worden, en zonder verwijl besluiten tot eenen maatregel, tot welken zij zich, bij eenig nadenken, *verpligt* moeten gevoelen, zoo hun eigen welzijn en dat der hunnen hun ter harte gaat. En het is toch zoo zwaar niet, om tot zulk een besluit te komen. Men waagt er *niets* mede en wint *veel*, hoe de revaccinatie ook uitvalle. En mogt deze *algemeen* worden, dan zou er misschien kans op zijn, dat het denkbeeld, waarmede zich sommigen bij de eerste invoering der koepok-inenting vleiden, werkelijk verwezenlijkt werd, *de uitroeijing* namelijk *der kinderpokken*.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 17den dezer, het schip Amicitia, kapt. Wijgers. Idem, het schip Louisa Christina, kapt Peters. Passagiers: de Heeren J. Colaço Belmonte Jr. Med. Dr. en A. Stirling en Mej. C. Schubert, C Smidt, L. A. Klosse en P. Baur. — Beiden van Amsterdam.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Mina, kapt. C. P. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

ADVERTENTIEN.

GODSDIENSTOEFENING bij de Nederduitsche *Hervormde Gemeente* alhier, Woensdag den 21sten e. k., des avonds te *half zeven* uren.

S. A. Z. B.

Aan belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat op **MORGEN** *den 21sten dezer*, des ochtends tusschen 7 en 8 uur, de Geneesheer der *Surinaamsche Algemeene Zieken-Bus*, ten zijnen huize zal vaceren *TER INENTING MET KOEPOKSTOF.*

Namens het Bestuur der Bus,
[ ] R. J. GOLLENSTEDE.

Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, worden verkocht:

Het **HUIS en ERF**, gelegen aan de *Joode bree straat*, La. C No. 88 *a* N. W. en La. D No. 10 O. W., aankomende de minderjarige JOHANNA MARIANA UMGEWAND. ( )

Paramaribo, den 15 *Februarij* 1855.

Over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek in veiling worden gebragt:

Het **HUIS en ERF**, gelegen aan de *Dominé straat* La. C No 168.

Inmiddels is hetzelve *UIT DE HAND TE KOOP*, en nader te bevragen bij
[ ] A. VAN VELZEN.

Worden te koop gevraagd, ten behoeve van eene Suikerplantaadje in *Nickerie*:

Eenige middelbare en groote *JONGENS*, adres ter dezer Drukkerij. (2557)

J. VOET

heeft ontvangen per Kapitein Peters:

ROODE WIJN in okshoofden van het bekende merk *St. Estephe*, RHIJN WIJN in kisten van 12 flesschen, Aardappelen, HARING, Anchovisch, Bloemkool in potten, Snijboonen, Andijvie, ZUURKOOL, Zuurgoed, Vruchten op Brandewijn.

Eene partij *Manufacturen*, waaronder: **Bielefeldsch Linnen en het bekende Wit Katoen, etc.**

[ ] *Paramaribo, den* 16 *Februarij* 1855.

J. J. P. WESSELS

heeft per kapt. CUPIDO ontvangen:

Laatste Zomermodel **CASTOREN HOEDEN**, dito HANDSCHOENEN, *Kleedermakers benoodigdheden*, waaronder satijnen **ROKKEN KNOOPEN** a 40 cent per stel, fraaije coralen TABAKZAKKEN, zeer geschikt voor Cadeaux.

Alle soorten schrijf en prent-papier, **SCHOOL-BOEKEN** tot zeer lage prijzen, Leijen, Griffels enz.

Nog voorradig:

Eenige Elégante opgemaakte DAMES **HOEDEN**, satijnen vrouwen HANDSCHOENEN, MITAINES, zwart *LAKEN*, Cachemir voor broeken 2 ellen breed, dito voor vesten.

Patent Olie in groote pullen.

Alles tegen zeer *billijke prijzen* mits a *CONTANT*. ( )

J. C. TELTING JGZ. & Co.

hebben per de laatst gearriveerde schepen ontvangen:

Aardappelen, **BOTER**, Zm., komen Zwitsersche *KAZEN*, *HAMMEN*, ¼ tonnen Rook en Pekel Spek, vaatjes Saucijsjes en Worst, stopflesschen *ROLPENS in Wijn-azijn*, dito Haring en Anchovisch, tobbetjes *Dikke PALING*, kippen Stokvisch, HARDERWIJKER BOKKING, Rookworst in reusel, gerookte Ossentong, Sauc. de Boulogne, gerookte **ZALM** in blik, dito Paling, groene en Capuc. *ERWTEN*, diverse EETWAREN in blik, **BROODSUIKER**, Banket en Suikergoed, Japaansche Soija, Eng. Visch en Vleesch Saus, ZUURGOED, *echte* **HAVANA SIGAREN**, *ROOKTABAK*, oksh. *dubbele* PRINC. BIER, manden Selterswater, kelders **GENEVER**, Champagne, Cognac, diverse *fijne* **WIJNEN**, als: *Grand Chanteau lafitte, Chat. des trous Mollins, Daulin St. Julien, Rhyn Wijn*, *LIQUEUREN*,

***Parfumerien*,**

extrait d' Odeurs, fijn gelakt **BLIKWERK**, *fijne HEMDEN*, Huismans- en Osnabrugs Linnen, Meubelbont, KINDERWAGENS, Naaimandjes, diverse Borstel en Schuijerwerk, ruige Vloermatten, *echt ZILVEREN GALLON* 1 en 1¼ dms. breed ( )

Netjes *Versch*

***TUINZAAD*,**

te bekomen bij

(2556) **J. G. KRAMER & Co.**

COGNAC in damejeannes, Fransche *Aardappelen*, *vaten ZOUT*, **BLOEDZUIGERS, 20 mille**

***STEENEN*,**

te bekomen bij

(2784) **M. M. CURIEL.**

Het schip *Louisa Christina*, gevoerd door kapitein L. C. Peters, eene volle lading in hebbende, waarvan het onmogelijk is kleine partijen uit te zoeken en te lossen, zoo is de kapitein voornemens, eene groote pont aanteleggen om de goederen voetstoots te kunnen lossen. Hij verzoekt dus allen die goederen aan boord hebben, om hunne los-cedullen zoo spoedig mogelijk ten huize van H. Degenhard te willen zenden, ten einde hem in de gelegenheid te stellen, de lossing spoedig te doen plaats vinden. ( )

Paramaribo, den 19 *Februarij* 1855.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**